

Kendini Bilmenin Erdemi

Erdemli olana ulaşmak ve ruhu coşturan sevinçlerin yolu kendini bilmekten, kendini tanımaktan geçer. Kendini bilmek, kendini tanımak ise yalnızca katıksız saf bir dikkatle kişinin bakışlarını içeriye çevirerek, kibirden ve egonun taleplerinden sıyrılmasıyla mümkün olur. Çünkü kendini bilmeyen/tanımayan insan, hakikat bilgisinden, farkındalığından yoksun ve kendini beğenmiş oluyor. Hangi makamda olursa olsun, kendi eğitimini, görüşünü, bakışını, aklını başkalarınınkinden üstün, imtiyazlı görmenin gafletine düşüyor. Veya gelip o batağa saplanıyor. İşte orada akıl köreliyor. Bütün bilgiler ve ahlaki güzellikler anlamını kaybediyor. Pozitif tutum tükeniveriyor.

İnsan ancak, kendini bilerek, kendini tanıyarak bu olumsuz durumu yaratan kendi zindanından, zaaflarından, bencilliğinden, ihtiras ve yıkıcı tutkularından kurtulabilir. Bunun yolu da hakikat fikrinin insanın yaşamında kök salmasından geçer.

Bu konuyla alakalı olarak Süryani edebiyatının ekolu aziz Mor Afrem (306-373) şöyle yazar: **“İnsanın kendini bilmesi ve her şeye gücü oranında yaklaşması çok büyük bir bilgidir. Zayıflığımızı bilmek nimettir.”**

Yusuf Beğtaş